

Irodalmi és történelmi hősök nyomában Erdélyben

Szakmai beszámoló

Csabrendeki Általános Iskola

(HAT-KP-1-2023/1-001576)

Az idei tanévben is útra keltek iskolánk hetedik évfolyamos tanulói, hogy egy négynapos utazás során ismerkedjenek a magyar kultúra „tündéerkertjével”, Erdéllyel. A kirándulás 2024. május 9-12. között zajlott 13 fő diák (közülük 3 fő SNI-s) és 2 fő pedagógus részvételével, és sok felejthetetlen élménnyel ajándékozott meg minket.

A beszámoló az iskola honlapján is olvasható: www.csabrendekiskola.hu

A felkészülés már jóval korábban megkezdődött. A gyakorlati tudnivalók mellett figyelmet fordítottunk az épített és természeti értékekre is, minden tanuló egy-egy nevezetességről szerzett önállóan ismereteket, amiket később az utazás során megosztottunk egymással.

Előkészítő óra (2024.04.30.)

Az utazást megelőzően egy tanóra keretében áttekintettük mindazt, amit Erdély történelméről, gazdaságáról, jelen helyzetéről tudhatunk. Felelevenítettük a történe-

lem órákon és az iskolai június 4-i megemlékezéseken tanultakat a trianoni békeszerződésről és annak máig nyúló hatásairól. Képes

prezentáció és diagramok segítségével

rendszerítettük ismereteinket. (Románia lakosságának összetétele, a magyarok számarányának alakulása népszámlálási

adatok alapján. A nemzetiségek együttélése és együtt-működése) Földrajzórán is tanultuk a tájra jellemző gazdasági és domborzati

jellemzőket, így ezeket is beemelhattük az előkészítő óra anyagába. Az utazással kapcsolatban biztonsági és magaviseleti szabályokat is megbeszélünk. Az Okos Dobozt is

használtuk az előkészítő óra során, a feladatok által megismerkedtek a gyerekek Erdély nevezetességeivel.

Kirándulás (2024.05.09-12.)

1.nap

Hajnalban búcsút intettünk a szüleinknek és az autóbussz elkanyarodott velünk az iskola elől: irány az úticél! Útközben pár rövid, frissítő pihenőt tartottunk, majd kora délután már a nagyszalontai Csonka-torony tövében idéztük fel a iskolai tanórákon tanultakat Arany János életéről és költészetéről. Felidéztük verseit és persze kedvencünket, a rettenetes erejű Toldi Miklós alakját. Az épületben felfedeztük a halk szavú költő életének megannyi nyomát, kedves tárgyait, és ha bagoly

rikoltozását nem is hallottuk a toronyban, de egy galamb bekopogott nekünk a páratlan kilátást is nyújtó, régi ablakon. Az irodalmi emlékek után nagy sétát tettünk a szoborparkban és egy kicsit a játszóteret is birtokba vettük.

Aradra vitt utunk, ahol a tizenhárom, az 1848-49-es szabadságharc után vértanúságot szenvedett

tábornokra emlékeztünk koszorúzással a Szabadság-szobornál. A történelmi események

felidézése mellett megismerkedtünk az emlékmű történetével és a kompozíció elemeivel is.

Már estébe hajlott az idő, amikor egy hatalmas forgalmi dugóban való várakozás

után megérkeztünk első szálláshelyünkre, Csernakeresztúrra. Bőséges vacsora után

foglaltuk el szobáinkat.

2.nap

A második nap finom reggeli után köszöntünk el vendéglátóinktól, majd nemsokára Vajdahunyad lenyűgöző nevezetessége előtt álltunk, amelyet méltán nevezett Mikszáth Kálmán „a várak királyának”.

Társunk ismertetője után a hídról megcsodáltuk a kilátást, majd

elindultunk felfedezni az ódon falak között megbújó történelmet és művészetet. A vár hajdani lakói közül leginkább a Hunyadi-családot említettük, majd elképzeltük, milyen lehetett az élet a korabeli falak, bútorok, termek és a zezugos lépcsők mellett, a kis faajtók mögött nyíló szobákban. Ám a magas, gótikus

tornyokba nem zártak egyikünket sem, így nézelődtünk még kicsit a vár tövében, majd továbbindultunk „magos Déva vára” felé. Felidéztek a híres, Kőműves Kelemenné című népballadát, borzongtunk a befalazott asszony történetén újra és megállapítottuk, hogy nem is gondoltuk ilyen magasnak a várat. Kora délután érkeztünk Gyulafehérvárra, amelynek gazdag történelméből

Gárdonyi Géza regényét idéztük fel, hiszen abban olvastuk Izabella királyné történetét, aki Buda török kézre kerülése után költözött a várba. A székesegyházban nemzeti színű szalaggal emlékeztünk Hunyadi Jánosra, bejártuk a monumentális épületet. A vár udvarában megkóstoltuk a kürtőskalácsot és sétára indultunk a vár többi részében is, elhaladtunk a Batthyaneum, az Apor-palota előtt is. Bár már

délutánba hajlott az idő,
mi mégis a napfelkeltét
emlegettük – hiszen
következő állomásunk
Torockó volt, az Európa
Nostra-díjas falu, ahol a

falu mögött magasodó, lenyűgöző Székelykőn túl „kétszer kel fel a nap”.
Megcsodáltuk az eredeti, régi patrícus házakat, a falu főterén csobogó
patak mellett még egy kézzel mosó, népviseletbe öltözött nénit is láttunk.
Meglátogattuk a helyi múzeumot is, ahol a falu régi vasműves korszakába,

és a régi szőttesek,
népművészeti emlékek
világába pillanthattunk
vissza. Rövid sétát
tettünk még a hangulatos
utcákon, majd

Kolozsvárra, Erdély fővárosába indultunk, egyelőre csak a két éjszakára
minket vendégül látó Diakónia Központba.

3. nap

Ezen a délelőttön
ismerkedtünk meg
Kolozsvár történelmi
Óvárosával.

Megtekintettük a sokat
megélt Mátyás- király

szobrot, majd a Szent Mihály-templomban tettünk halk sétát. A
legbátrabbak megmászta a tornyába vivő több száz régi lépcsőfokot is.
Meglátogattuk Mátyás király szülőházát, és egy nagy séta során még több

nevezetes helyet is, pl. Sárkányölő Szent György szobrának másolatát, a régi városfalat, a közelben található nevezetes

iskolákat, Erdély híres költőjének, Reményik Sándornak az emléktábláját.

Délután ereszkedtünk alá a hajdani sóvágók föld alatti világába a tordai

sóbányában. Elámultunk, hogy a régi sóbányászok pusztán a karjuk erejével és modern gépek nélkül milyen hatalmas tárnákat vájtak a föld gyomrába. Érdekes volt, hogy körös-körül só vett körbe minket, és kiderült, nem véletlenül nevezték a sót „fehér aranyak”. A napszintre visszérve a Tordai-hasadékban túráztunk, a természet békés csendjéből, a kőszirtek sora által

kísért patak csobogása mellől szinte ki sem akartunk jönni. Kolozsvárra az esti órákra és az utolsó, Erdélyben töltött éjszakánkra utaztunk vissza.

4.nap

A hazafelé tartó úton Körösfőn jártuk körbe a négy fiatornyas református templomot, majd nemzeti színű szalagot kötöttünk a Vasvári-kopjafára. Rövid séta során megcsodáltuk azokat a házakat, ahol eredeti építészeti

megoldásokat és székelykapukat láttunk. Útközben a Királyhágóhoz megmásztuk Sebesvár várát. A Királyhágónál csodálatos panorámában gyönyörködhettünk.

Nagyváradra érve megjegyeztük, hogy nemcsak híres történelmi

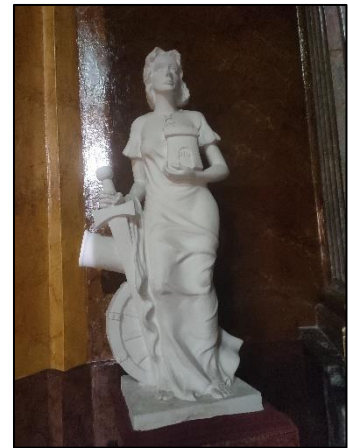

emlékhely, de a magyar irodalomnak is kultikus helye, bővebben a jövő évi irodalmi tananyagban találkozunk vele. A Szent László székesegyház előtt

felidéztek a híres lovagkirály alakját és mondáit. A templomban meglátogattuk a Szent Borbála – szobrot, amelynek iskolánkkal kapcsolatban is érdekes története van.

(A szobor másolata iskolánk oldalfalán található)

Kicsit megpihentünk a csodálatos templombelső

padjaiban. Vasárnap lévén sajnos, a püspöki palotába nem jutottunk be, de nagy sétát

tettünk a palota rózsakertjében és a Kanonok-sor hófehér boltívei alatt. Utunk innen már rövid pihenőkkel megszakítva hazavezetett. Bizonyára mindannyiunknak emlékezetes marad ez az

izgalmas, ismeretekben és vidám közösségi pillanatokban is gazdag utazás Erdély tájain.

Értékelő óra (2024.05.21.)

A kirándulás napjait követően az iskolában értékelő jellegű tanórán elevenítettük fel élményeinket. A program alatt készült képekből összeállított válogatást tekintettünk meg, és

a fotók mellé felidéztek a tapasztalatokat. A diákok előadást tartottak társaiknak a legkedvesebb élményeik-ről, tapasztalataikról az utazás során elkészült képek segítségével. Felidéztek, hogy milyen emlékezetes pillanatok ragadtak meg őket, milyen eseményekre emlékeznek a legjobban.

Az iskolában sokat mesél társainknak az emlékezetes erdélyi kirándulásunkról, reméljük, minden osztály eljuthat erre a szép vidékre.

Témanap az iskolában – Nemzeti Összetartozás napja- 2024.06.04.

Június 4.-i témanapunk egy teljes tanítási napot felölelő program volt iskolánkban, amelyen minden tanulója részt vett. Az alsós osztályok erdélyi mondákkal ismerkedtek meg, térképet

színezték, puzzle-t raktak ki és időkapszulát helyeztek el az iskolakertünkben. A felsősök trianoni békével kapcsolatos prezentációkat, rövid videókat tekintettek meg, plakátokat készítettek. Játékos vetélkedő formájában visszaidézték a kirándulás élményeit; videók megtekintése Trianonról, a

nyolcadikosok Ábel a rengetegben című filmet nézték meg. Ezt a 6. évfolyam megemlékezése követte a szétszakított Magyarországról. A témanap célja, tudatosítsuk a diákokban, hogy nagyon

sok magyar él országhatárainkon kívül is, erősítsük az összetartozás és a hazaszeretet érzését.